

משולחן מרבים

יר"ע מכון
באהלי צדיקים
MACHON BE'OHALEI TZADIKIM

אוצרות דברי תורה, סיפורים מכתבים ופתגמים

מתוך שיחות קודש ופגישות בין גדולי ישראל וכ"ק אדמו"ר מליובאוויטש

באור הפרשה

החתם סופר מביא את בעל התניא

ויסעו ממדבר סיני ויחננו בקברות התאווה (פרשת מסעי לג', טז)

בעת ביקורו של הגה"צ רבי שמחה בונים ארנפלד זצ"ל מזקני ראשי הישיבות וחבר מועצת גדולי התורה בארצות הברית גאב"ד קהילת מטרסדורף בבורו פארק, אצל כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש הוא הביא את פירושו של זקנו ה"חתם סופר" בפירושו על הפסוק "והאספסוף אשר בקרבו התאוו תאווה" בפרשת בהעלותך, שמביא את דברי בעל התניא בספר 'לקוטי אמרים', "כי נפש החיוני אשר בקרב האדם, כשהוא רע, אז מושך אחר תאוותיו גם נשמת הישראלי חלק אלקה ממעל אשר בקרבו להמשיכו גם הוא אחר תאוות הגשמיות ע"ש",

והוסיף גאב"ד מטרסדורף "אשר זהו מהמקומות היחידים שראיתי שמביא ה"חתם סופר" את ספר התניא."

ואמר על כך כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש: שבנוגע ל"קברות התאווה" - בהכרח לומר שיש בזה גם ענין למעלות. בין מ"ב המסעות דבני ישראל, "אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים" עד "ויחננו בערבות מואב על ירך ירחו", קבעה התורה באופן נצחי "ויחננו בקברות התאווה ויסעו מקברות התאווה".

התאווה תאווה היה גם לקדושה

והנה, ידוע דיוקו של אדמו"ר הזקן "להבין לשון אלה מסעי שהוא לשון רבים.. והרי מארץ מצרים הוא רק יציאה ונסיעה ראשונה שנסעו מרעמסס לסוכות"? ומבאר, ש"כל מ"ב המסעות נקרא הכל אשר יצאו מארץ מצרים.. עד חנייתם בירדן ירחו", השלימות דלעתיד לבוא.

ומכיון שגם "קברות התאווה" נכלל בין מ"ב המסעות הרי זה לא רק ענין בלתי-רצוי, אלא גם, ואדרבה בעיקר "שלב" ביציאה מארץ מצרים וההכנה לירדן ירחו, כמו שאר המסעות, כולל גם קריעת ים סוף ומתן תורה "ויחננו במדבר סיני".

ויש לומר הסברה בזה שמצד גודל מעלתם, שלמדו תורה ממש רבינו, ועד שאפילו האכילה ושתיה שלהם הייתה באופן נעלה ביותר, "לחם מן השמים", ומים מבארה של מרים, וכן ענני הכבוד - "התאווה תאווה" היה לעילוי גדול יותר בקדושה, עד שכלתה נפשם לה'. (שיח שרפי קודש 250)

מפני המלכות

תפסקו הלכה שמישיח צדקנו צריך לבוא

ביום ה' אדר שני ה'תשמ"ט ביקר כ"ק האדמו"ר הגה"צ רבי יוחנן סופר גאב"ד ערלוי וצוק"ל חבר נשיאות מועצת גדולי התורה בחצרות הקודש ביחד עם עשרות מתלמידיו. במשך עשרים דקות שדיבר עימו כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש לחץ את ידו בחמימות ובמאור פנים מיוחד. בין שאר הדברים התנהלה השיחה שיש לפסוק דין שמישיח צדקנו צריך לבוא, וכך אמר לו כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש: "כיון שהנכם מתעסקים ב"אסוקי שמעתא אליבא דהלכתא", פסקי הלכות - תפסקו הלכה שמישיח צדקנו צריך לבוא, ותראו שהפסק דין שלכם יקויים בפועל ממש תיכף ומיד! ובודאי יסייעו התלמידים בידכם. תמהני, מדוע לא עושים "טומל" (רעש) בענין זה.... יעזור ה' יתברך שתזכו להיות מאלה שיפסקו ההלכה דביאת משיח צדקנו, והעיקר לראות שהפסק דין יקויים בפועל ממש. (והיך האדמו"ר מליובאוויטש ואמר): "בודאי יש בבית דין שלכם שמש בית דין", אזי, תשלחו את ה"שמש"... ותראו שהפסק דין יקויים בפועל!"

מצטרפים לפסק דין של הרבי

גאב"ד ערלוי: ישנו כבר הפסק דין של הרבי, וכולנו, בתוככי כל בני ישראל מצטרפים לפסק דין זה, ובודאי יפסקו כן גם בית דין של מעלה, ויקויים הפסק דין בפועל ממש.

כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש: אמן. אין לתלות ענין זה על היחיד, כי אם, על הרבים, שהרי, משיח צדקנו "רבים צריכים לו", ובמילא, צריכים הרבים לפסוק כן, שאז ישנו גם כח ומעלת הציבור - "הן א-ל כביר ולא ימאס".

בסוד שיח. גאב"ד ערלוי אצל כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש

גאב"ד ערלוי: תשמ"ט [השנה שבה נפגשנו] - בגימטריא "אשת חיל", (749) ורומז ליחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, ששלימותו יהיה בגאולה השלימה, שתהיה תיכף ומיד, כפסק דין של הרבי. (תורת מנחם תשמ"ט ב' עמוד 544)

ימי זכרון

הגה"צ רבי יצחק טוביה וויס זצ"ל גאב"ד ירושלים - שנה להסתלקותו ב' מנחם אב תשפ"ב

בחלוקת הדולרים האחרונה ביום ראשון כ"ו אדר ראשון תשנ"ב.

בפגישה של משפיעי חב"ד אצלו בראשות ה'חזון' הגה"ח הרב יואל כהן, סיפר הגאב"ד מביקוריו כמה פעמים אצל כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש. בפעם האחרונה שביקר היה בכך רמז לרבנות הגאב"ד בירושלים. היה זה בחלוקת הדולרים האחרונה בכ"ו אדר ראשון תשנ"ב, וסיפר הגאב"ד שהרבי נתן לו 3 דולרים אחד בשבילו, אחד בשביל משפחתו ו"אחד בשביל הרבנות".

אחד בשביל הרבנות

בי"ד בתמוז ה'תשס"ג עלה מאנטוורפן לירושלים עיר הקודש לכהן כגאב"ד ירושלים אחר פטירת הגה"צ רבי ישראל משה דוינסקיא. נפטר בליל שבת קודש, ב' מנחם אב תשפ"ב.

הגר"ט וויס עמד בקשר רצוף עם כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש וקיבל כמה אגרות קודש בעניינים פרטיים, וכן ביקר בהיכל קודשו כמה פעמים, הפעם האחרונה שביקר היה

האם הגעתם מארץ ישראל?

במהלך השיחה, סיפר הגאב"ד הגר"ט וייס זצ"ל על מאורע מדהים שבו ראה רוח הקודש בגלוי. הסיפור התרחש בתקופת מגוריו באנטוורפן: באחת השבתות התארח הגאב"ד בעיירה בסקווירא שבארה"ב, לקראת פרידתו מהמקום לאחר צאת השבת. סיפר הגר"ט וייס על התרשמותו מהקהילה החסידית התוססת במקום כאשר הוא מתבטא ואומר בהתפעלות בשיחתו בפני הקהל ש"הרגשתי ממש כמו בארץ ישראל". והנה למחרת ביום ראשון כשנסע הגר"ט וייס לשכונת קראון הייטס לחלות את פני הקודש ב-770 בחלוקת

הגר"ט וייס בביקורו האחרון אצל האדמו"ר מליובאוויטש

הדולרים לצדקה, ומיד פונה אליו כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש בשאלה: "האם הגעתם מארץ ישראל? ...". ויהי הדבר לפלא. (בסוד שיח עמוד 155)

יפה שיחתך

הגאון רבי משה שטרן גאב"ד דעברעצין מגדולי הפוסקים נפטר ב' מנחם אב תשנ"ז

"והדין עמו בלא ספק"

הגאון רבי משה שטרן גאב"ד דעברעצין בצעירותו למד אצל הגאון רבי עקיבא סופר בישיבת פרשבורג, ייסד בארה"ב את קהילת "יסודי התורה", נחשב לאחד מגדולי פוסקי הדור ומשיירי כנסת הגדולה שעמד כחומה בצורה בנושאי העמדת הדת על תילה, בעל שו"ת באר משה ח' חלקים ועוד ספרים רבים. היה בידידות גדולה עם כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש וביקר רבות בהיכל קודשו.

בהקדמה לשו"ת באר משה" חלק ג' עמוד ה' הוא מתריע שלא יפסקו בשום הלכה שמתחדשת בעולם הקשורה לטכנולוגיות המתחדשות, לפני שאומן מומחה הבקיא בדבר זה נותן את חוות דעתו ורק על פי חוות דעתו אפשר לדון בגוף השאלה. לפסוק את ההלכה. ומוזכר את דבריו של כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש: "...ושמעתי עתה מחסידי חב"ד שרבים הגדול כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש הגאון הצדיק מהרמ"ש שליט"א כבר נתעורר על זה בצדק ובמישור, והדין עימו בלא ספק, וגם הוסיף להגיד לי שבעצמו שמע ש"ק האדמו"ר מליובאוויטש שליט"א הוכיח מחבר ספר אחד איך הרהיב בנפשו עוז לפסוק הלכה בעניין הנוגע להטענניק [טכנולוגיה] החדש מאחר שאינו מבין היטב אותו ענין, וההלכה אפשר שישתנה על יסוד ההכנה שאינו מבין, ומי שהעיד לפניי על זה הוא בעצמו רב המבין היטב הטענניק החדש".

אמירה לעכו"ם או אמירה לנכרי?

ביום ב' כ"ז שבט תשמ"ח בעת ה'שבעה' על הרבנית הצדקנית אמר הגר"מ שטרן לאדמו"ר מליובאוויטש "הוצאתי לאור כמה וכמה חידושים ותשובות, וביניהם - גם על מסכת שבת.

גאב"ד דעברעצין בנועם שיח עם האדמו"ר מליובאוויטש

כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש: יהודים שכבר זכו לחבר ולהוציא-לאור חידושי תורה - יש לעודדם שלא יסתפקו בהעבר, "שמח בחלקו", אלא אדרבה - "מי שיש לו מנה רוצה מאתיים", ובנדון דידן, מי שהוציא לאור חיבור אחד יוציא לאור שני חיבורים, ומי שיש לו שני חיבורים ("מאתיים") - יוציא לאור ארבעה חיבורים ("ד' מאות"),

ומזה מובן גם שמי שהוציא לאור ד' חיבורים צריך להוציא לאור ח' חיבורים!

הגר"מ שטרן: יש לי חיבור על מסכת שבת, הכולל מאה תשובות בהסוגיא ד"אמירה לעכו"ם שבות" - סוגיא קשה, שיש להזהר שלא לבוא לידי קולא או חומרא יתירה כו', וצריך סיעתא דשמיא.

כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש: בנוגע ללשון "אמירה לעכו"ם שבות" - יש להדגיש, שהביטוי עכו"ם הוא שינוי שנעשה בימי הביניים (וכיו"ב) מיראת ה"צענוור" [הצנזורה], שלא יעילו על בני ישראל שמכבים את אומות העולם, ולכן, שינוי וכתבו "עכו"ם", כאילו אין הכוונה לאומות העולם שבימינו, כי אם, לעובדי כוכבים ומזלות. ונמצא, שהנוסחא "אמירה לעכו"ם" היא נוסחא גלותית, ולכן, יש לדייק ולומר "אמירה לנכרי", וכיו"ב. (קונטרס והחי יתן אל ליבו)

מבית הגגנים

"ומסיימים בטוב"

כידוע כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש עורר רבות לסיים דברים ובפרט בענייני תורה בעניינים טובים, כדאיתא בגמרא (ברכות לא, א) "שכן מצינו בנביאים הראשונים שסיימו דבריהם בדברי שבח ותנחומים", וידוע הסימן יתק"ק ישעיה, תרי-עשר, קינות (איכה) קהלת, שבארבעה ספרים אלו חוזרים וכופלים פסוק כדי לסיים בדבר טוב. בכמה וכמה ספרים בספרייתו הקדושה או במקומות שלא הסתיימו בדבר טוב כולל במאמרים וכו' הוסיף האדמו"ר מליובאוויטש בכתב ידו הקדושה "ונסיים בדבר טוב", וכדומה.

צט

חשובה לעבודת השם, ויהימם הכלים יתקנו מה העבר. גם נרמז במסעות שאין לאלם לעמוד במקום אף רק שיכיה בולק ומתגבר בעבודת השם ואם עומד נסוג אחור, וזה אלה מסעו בניי לביות בולק. וסמך כפי לעקור ע"ז ואחדתם אה כל תפניות לעקור אה בעין ואם לא חורישו כי וכו' לשם לחקלה, וזה כרמז ג"כ על מנח כן שחלכו נחל גדול כולל בשם"א

בשם חת' חר"ם ז"ל ואם נלוא מים שומעים כו'.
2167 פ"א ז"ל

בית

על כל בניי לימי חייהם ואם שגו ושובו בתשובה, וזה כרמז כחל כרמז ב"ק אה"ל על מה דחי נבשי כלן וסנו כווקנו ומשגנו אה רלשנו כרמז על מה שגבר עליכם, ושורר חותם לתקן הכל, וזה אלה מסעו סמוך לאלה הדברים אשר דבר משך חוכמה, לשוב בתשובה, וזה אלה פסל כרמז, לשוב בתשובה על מה שקלקל באלם, ואח"כ כחי ואלה מספיקים מוסף על כרמזים לכתנבר עיי

מסעי

חשובה לעבודת השם, ויהימם הכלים יתקנו מה העבר. גם נרמז במסעות שאין לאלם לעמוד במקום אף רק שיכיה בולק ומתגבר בעבודת השם ואם עומד נסוג אחור, וזה אלה מסעו בניי לביות בולק. וסמך כפי לעקור ע"ז ואחדתם אה כל תפניות לעקור אה בעין ואם לא חורישו כי וכו' לשם לחקלה, וזה כרמז ג"כ על מנח כן שחלכו נחל גדול כולל בשם"א

בשם חת' חר"ם ז"ל ואם נלוא מים שומעים כו'.
2167 פ"א ז"ל

ספר בית ישראל עם כת"ק אדמו"ר מליובאוויטש

בספר "בית ישראל" מכ"ק האדמו"ר הרה"ק רבי ישראל אלתר מגור זצ"ל שנמצא בספרייתו הקדושה, בסוף פרשת מסעי וסיום ספר במדבר, מסתיים הספר "בית ישראל" בדברי הגמרא "ואם לאו מים שוטפים כו'" [אמר להם יהושע: דעו על מה אתם עוברים את הירדן; על מנת שתורישו את יושבי הארץ מפניהם, שנאמר 'והורשתם את כל יושבי הארץ מפניהם'. אם אתם עושים כן, מוטב. ואם לאו, באים מים ושוטפים אותי ואתכם"] (סוטה לד ע"א). ודבר פלא שגם כאן הוסיף כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש בכתב יד קודשו בסיום הספר "בית ישראל" את המילים "ומסיימים בטוב".

איך חסידים יכולים להתאפק?

מעניין לעניין באותו עניין מיד לאחר הסתלקות ה'בית ישראל' מגור התעניין כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש על הוצאת כתביו הק' וראו את חביבותו להוצאת דברי תורתו ואמר לכ"ק האדמו"ר מגור "מן הראוי שידפיסו זאת, מסתמא ישנם שם כמה וכמה הוראות וכו', וכשיהיה בדפוס ידעו מזה". וכשנענה שיקח שנה וחצי עד שיצאו כל הכתבים של ה"בית ישראל", היות והכתב לא ברור ולוקח הרבה זמן להעתיק. הגיב ואמר האדמו"ר מליובאוויטש "איך זה שחסידים מתאפקים ("האלטן זיך איין") לא להוציא לאור במשך שנה וחצי, הרי כל המקדים הרי-זה משובח?"